

ชื่อเรื่อง	สภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก
ผู้ศึกษาค้นคว้า	ว่าที่ร้อยตรี สมโภชน์ ภูทับทิม
ที่ปรึกษา	ดร.มานิตย์ ไชยกิจ
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552
คำสำคัญ	สภาพปัญหา การจัดการ ความขัดแย้ง นักเรียนประถมศึกษา

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและเปรียบเทียบปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพผู้ปกครอง และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 จำนวน 389 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและการจัดการความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์รายคู่พหุคูณของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) โดยเป็นปัญหาของนักเรียนกับนักเรียน ปัญหาความขัดแย้ง เรียงจากมากไปน้อย คือ ปัญหาการรับรู้ด้วยตนเอง รองลงมา การจูงใจในกลุ่มเพื่อน การปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ ความเข้มข้นหรือระดับความขัดแย้ง และ ปัญหาความไม่เท่าเทียมกัน 2) การจัดการความขัดแย้งของนักเรียนประถมศึกษา โดยเฉลี่ย คือ การแก้ปัญหา 2.97 รูปแบบการต่อสู้ 2.99 การประนีประนอม 2.93 การกลบเกลื่อน 2.89 และการหลีกเลี่ยง 2.74 3) นักเรียนที่มี เพศ อาชีพผู้ปกครอง และขนาดโรงเรียนต่างกันมีปัญหความขัดแย้งไม่แตกต่างกัน ยกเว้น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความขัดแย้งสูงกว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ